

Ola Morken

MENIGHETSBLAD

FOR ORKDAL PRESTEGJELD

«Når dere søker meg av hele eders hjerte, vil jeg la meg finne av eder».

Nr. 7

September 1955

5. årg.

SORGENE OG SORGEN

Sorgen kommer til oss alle. Det var ingen sak da vi var barn. Våre barnesorger var voldsomme, men kortvarige. De var som regnskuren om våren. Den kommer hastig og kan være stri, men går fort over. Og så skinner solen så meget klarere siden. Men i moden alder blir sorgen av en annen art og har en ond brodd som sitter lenge og gjør ondt. Blir vi den noen gang helt kvitt?

De kommer som ubudne gjester og vi kan ikke lukke døren for, som motganger vi ikke hadde ventet og ikke kan forstå, som feilslagne håp, som tap der ikke kan gjenopprettes. Vi fristes til å gå i rette med livets herre, om en ville si: hadde jeg vært livets herre, skulle jeg gjort det helt annerledes.

Hvem løser livets gåter for oss? Hvem tyder våre sorgers mening? Kanskje *sorgene selv* kan hjelpe oss!

De kommer jo hit alle engang. Hver får den på sin måte. Selv der hvor alt synes å ligge i lys og sol, kommer der tider med mørke skyer. Og omvendt: der hvor sorger og motgang er stadig gjest, faller det dog av og til et solstreif. Forskjellen er ikke så stor, når en kommer til bunns i alt. En motgang er en oppgave, en sykdom er en prøvelse med krav ikke minst til

våre åndelige krefter. Et tap volder spenning, samlet vilje til nye planer. Den ubudne gjest som bringer sorgene inn i huset, har et alvorlig ansikt, men våger vi å se ham i øynene, vil vi se at han ikke er vår fiende, og sorgens bitterhet taper sin brodd. Etterhånden som vi blir fortrolige med våre sorger, lærer vi i dem å se sendebud fra ham som gir livet innhold og mening.

Hva livets gleder ikke maktet å tolke for oss, det formådde sorgene, når de tok oss til side og skapte ensomhet og stillhet med den fruktbare ettertanke og selvransakelse.

«Herren gav, Herren tok, Herrens navn være lovet», heter det. «Skulle vi ta imot det gode av Gud, og ikke det onde? Merker vi ikke den dype tone i ordene, da Job ribbet for alt som var ham kjær, dog gir Gud ære! Vokser han ikke under motgangen, fordi han i alle tunge slag ser Guds ansikt åpenbare seg?»

Ikke til *resignasjon* er det sorgene vil føre oss. Resignasjonen gjør stum og følelsesløs, og kan bare gjøre tjeneste som en nødhavn under stormen. Vi må lenger frem, så vi opplever hva der gis uttrykk for i profetordet: *Se, til fred ble meg det bitre, jo det bitre*. Og da har sorgene nettopp nådd sin hensikt. Vi har lært å tenke Guds tan-

ker og se vårt menneskeliv i det evige livs lys.

Alle sorgers dype grunn er dog til sist *sorgen over seg selv*. Ulydigheten, utålsomheten, selvrådigheten, egenkjærligheten, vårt ubøyde sinn og vår strie natur, alt dette som i angerens time kan fylle en med forferdelse og gi livet en grunntone av *sorgmodighet*, fordi vi finner feil ved alt hos oss og mistenker endog motivene, å hvor det revolusjonerer hele vårt livssyn og vår selvbedømmelse. Vi husker ordene fra et sådant livsoppgjør: «Det gode som jeg vil, det gjør jeg ikke, men det onde som jeg ikke vil, det gjør jeg». Og dog kan han som således bekjenner sin egen moralske avmakt og skånselsløst feller dommen over seg selv, i samme åndedrett utbryte: Gud være takk, ved Jesus Kristus, vår herre, og - løftet av sterke hender som den skibbrudne, der føler seg frelst, fortsetter han: «Så er det ingen fordømmelse for dem som er i Kristus Jesus».

Og har vi kjent *de* sterke hender, så vi i noen grad har fått legge våre i dem, da blir ikke livet ynkelighet og selvoppgivelse, men frimodig og seiersglad tro. «I skal ha sorg, men eders sorg skal bli til glede, og - ingen tar eders glede fra eder».

Det kommer for oss alle sorger,

synd og trengsler. Når disse kommer til deg, må du ikke si: «Nå slår Gud meg; dette gjør han for å straffe meg» . . . nei, du skal si: «Hvordan skal jeg ta dette, så det blir det Gud har tenkt?»

Hvorfor ringer kirkeklokkene?

Klokker har lenge varslet og kalt til samling her i landet. De har varslet krig, brann og ulykke, men også freden har de ringt inn. De har kalt mennesker sammen både til glede og sorg, men alltid til aktiv innsats. Det kan være klokken i stabburstårnet, som i gamle dager hadde flere funksjoner enn i dag, det kan være klokken på skipsbroen, som melder om skipets avgang og om vaktskifte, eller det kan være kirkeklokkene, som når lengst. Alle varsler de om at nå er tiden inne, nå skal noe skje.

Når kirkeklokkene ringer søndag morgen, har de et særlig bud til alle som hører dem. Klokkeklangen er uttrykk for Guds kall til hvert enkelt menneske. Den formidler én innbydelse til å møte Ham.

Tre ganger fylles bygden av klokkeklang som varsler om samling i Guds hus. Første gang minner den om gudstjenesten, annen gang ber den oss sette kursen for kirken, og tredje gang forteller den at nå begynner vi. Tretallet har forresten også symbolsk betydning. Det er uttrykk for den treenige Gud.

Vi opplever tallet igjen når gudstjenesten er slutt, men denne gang trefoldig, i de ni bedeslagene. De er kirkens velsignede farvel til menigheten, de kroner bønner, ja, de bærer den opp til Gud.

Måtte kirkeklokkene alltid vekke oss til aktivitet i Guds tjeneste,

til bønn og kirkegang, men også til troskap i vårt daglige kall.

Det er deg de kaller på.

Øivind Seip Berggrav.

Ansvar for barna

er foreldrenes kjæreste byrde og oppgave. Kjære foreldre, forsøm det ikke! Aller minst det kristelige ansvar. Dere får det mangedobbelte igjen, dersom dere ikke slunter unna.

Mangen far og mor som må oppleve at barna deres går i hundene, eller ender sitt liv i fengsel, må nok si med bitter gråt: «Det er min skyld! Jeg har forsømt den tid Gud hadde gitt meg. Hadde jeg vært en oppriktig og kjærlig kristen som i tide hadde tatt meg av barnet mitt, så hadde dette aldri skjedd».

Jesus har talt så alvorlige ord om slike foreldre. Han sier at det var bedre om de hadde fått en møllestien om sin hals og var senket i havets dyp. Det må grøsse i oss, når vi leser dette.

Men er du blant de lykkelige foreldre som enda har dine barn omkring deg, så forsøm ikke den beleilige tid.

Den onde frister vil så gjerne forløse deg til makelighet og innbilde deg at det er ikke så farlig. Men har du enda din tenkeevne i orden, så vet du jo at *den voksne blir, som barnet var*. Det lærer all psykologi (sjelelære).

Det er bare en eneste måte, på hvilken du kan klare ditt ansvar: «Bli selv en kristen, og la ditt hjem være et kristent hjem!»

Innsamlet til Orkdal Menighetspleie i Ustad krets kr. 335.- hvorfor kvitteres.

To slags kroner.

Jeg står i katedralens silverkammer. Langsamt, svært langsamt går jeg forbi de fylte montrene. For en glans og skjønnhet bak glasskivene! Hvilke verdier! Samlet på noen kvadratmeter et lite utsnitt av verdens herlighet, godt forvart under domens velv. Det glitrer i edle stener, som pryder massive kroner av sølv og gull. Det er kronjuveler, engang båret av levende mennesker. Nå smuldrer de til støv under katedralens golvfliker. Der endte det altså. Sic transit gloria mundi. Visst forgår verdens herlighet. Det er bare de skinnende kronene og septrene som er igjen etter dem her oppe.

Så vandrer tankene til Towers grå festningsmurer. En fange risset for hundrer av år sia på fengselsmuren der: «Vær tro inntil døden, så vil jeg gi deg livsens krone». De ordene hadde han ikke sjøl funnet på. Han hadde lest dem i Den gamle bok eller hørt dem lest derfra. Herren over liv og død sendte engang denne helsinga til en kjempende martyrmennighet.

Kroner er det bare få forunt å bære i sitt korte jordliv. Og vi misunner så visst ikke dem som bærer dem. Kronen var tung å bære for mange av dem som ligger under marmorflisene.

Men det er i hvert fall en krone som kongenes konge ville vi skulle arve. Livets krone har han sjøl kalt den. Den hører evighetslivet til. Derfor bæres den ikke av noe hode på denne siden av evigheten. Hvordan den kronen ser ut ville jeg nok gjerne visst, når en forgjengelig krone kan være så fin som dem øyet mitt så. Foreløbig glitrer den i et lys som ingen øyne har sett, i hvert fall ikke de fra «jordens egn». Når Jesus gir den det skjønne navnet, må det være noe Guds barn skal prydes med engang i herligheten, et klenodium som skiller

MENIGHETSBLAD FOR ORKDAL PRESTEGJELD

Utgitt av Orkland sokneråd.

Utk. hver måned unntatt juli og august. Sendes gjennom posten til alle hjem i prestegjeldet, og til alle utenbygdsboende som vil ha bladet.

Kontingent kr. 4.- pr. år.

Redaktør: **Res. kap. Leergaard** og **pastor O. Olsen.**

Kasserer: **lærer Nils Ofstad.**

For Orkanger:

Anton Hoff og Nik. Konstad.

For Orkdal:

Frk. Ingeborg Krogstad.

For Orkland:

lærer Nils Ofstad.

Menighetsbladets trykkeri:

SVORKMO PRENTEVERK.

himmelkongens barn fra fornedrelsen. «Her gikk de under stor forakt». -

Men å bære livets krone forutsetter noe: «Vær tro til døden». I troskap mot og under korset står vår kristendom sin prøve. Uten kors ingen krone. En konge må være tro mot sitt kall. Det fantes dem som sveik det. Og kronen trillet av dem. Et lite menneske, hvem det så er, må også være tro skal det vinne Livets krone.

Vær tro mot Guds kall. Kan hende han i dette øyeblikket uroer det utro hjertet ditt, det som så lett henger seg opp i små verdens ting. Vær tro mot kallet. Troskapen består i å omvende seg. Vær tro, du som alt har gått gjennom porten som fører til Livet. Den er trang. Vær tro slik at du ikke gjør vegen bredere.

Kjente tanker. Slitte ord. Vi kan dem. Men er du tro mot dem?

Vær tro til døden. Så har det hendt at døden overrasket noen midt i troløsheten. Og kronen mistet de. Ja, de tapte den. For det står jo «Vær tro til døden». En blir ikke løst fra troskapen en stund før døden. Sann troskap er noe varig.

Men det er ikke bare formaning i oppfordringen. Det er også oppmuntring og trøst. Striden og tårene er ikke forgjeves. Korset byttes en dag om med Livets krone. «Guds kriger, hold ut inntil kronen du får».

Olav Olsen.

Landsmøte for kirkens mannsarbeid.

På Norges Lærerlags nye prektige eiendom Tranberg ved Gjøvik blir i dagene 10. - 11. sept. holdt et landsmøte for kirkens mannsarbeid, med deltakelse fra alle landets kanter. Man kan ta imot inntil 160 deltakere.

Mannsarbeidet har de siste årene skutt en ganske betydelig vekst, og landsmøtet vil sikkert bli en spore til nye framstøt.

Bispedømmerådernes landsmøte

skal holdes i høst, rimeligvis i flukt med årets bispemøte som holdes i begynnelsen av november.

Landsmøtet er imøtesett med atskillig interesse, som det første etter at den nye kirkeordningen ble vedtatt.

Det blir på mange måter en ganske god «erstatning» for et kirke-møte, idet bispedømmerådene med sine 48 medlemmer, hvorav de lege medlemmer er i flertall, vil bli en meget representativ forsamling.

Nærmere program vil komme senere.

Orkdal sokneprestembete.

Stiftskapellan H. Tollefsen bestyrer embetet inntil 11. september.

Fra 11. september overtar prost dr. H. Wexelsen Freihow styringen inntil 1. november.

Res. kap. Leergaard

har permisjon i september. Vikar er hjelpepresten. Telef. Orkanger.

Preikelista -

se Sør-Trøndelag.

GAVER TIL BLADET.

Orkanger:

Ved Olav Olsen: Martin Røhme 5.

Orkdal:

Ved Per Asphjell: Gjertrud Espen 5; Johan Langvik 5; Ingeborg Langvik 5.

Ved Ingeborg Krogstad Jakobsen: Karen Blokkum 4; Andor Jensen 10; Martin Dørdal, Skoleby 10; Erling Fagerholt 5; Albert Mjøen 10; Georg Sveeggen 5; Henrik Sørli 10; Ole L. Ustad 5; Asbjørn Lefstad 5; Ragnvald Fossum 10; Leif Dørdal 5; Hanna Kråkdal 2; Anne Kroken 5; Guri Haugen 5; Ole Gjøås 5; Marie Huse 10; Anne Viken 4; Kristoffer Fossum 5.

Ved Olav Solem: Anders Bakken 10.

Ved Olav Olsen: O.M. Krokdal 10.

Orkland:

Ved Jørgen Lie: Einar Haugan, Kårmo 10.

Ved Nils Ofstad: Knut Klefsås 5; Nils Boksbu 5; K.M. Elda 20; Johan N. Grø 5.

Ved Leergaard: Olaug O. Øverby 5; Bernt Groven 5.

Utenbygds:

Peter Husby, Strinda 10. Dertil kommer gave fra A/S Forretn.banken, Orkanger kr. 50. Hjertelig takk!

FRA KIRKEBOKEN.

DØPTE i juni:

I Orkland kirke. 19. juni: Bjørn Aarlivoll f. 30-4; Torunn Fagerli f. 17-5; Edel Johanne Monseth f. 17-5.

I Orkdal kirke. 5. juni: Erik Leland Metliås f. 27-4; Arne Solbu 23-4 (Orkland); Inger Johanne Strømsvåg f. 10-4 (Orkland).

12. juni: Finn Lage Reitan f. 24-3; Sissel Togstad f. 3-5; Sølvi Togstad f. 3-5 (begge Orkland); Inger Grø f. 13-4 (Orkland).

19. juni: Karen Mildrid Landrø f. 5-5; Randi Helen Eikli f. 8-5.

26. juni: Fredmund Knudsen f. 12-5 (Orkland); Anders Grut f. 29-3; Knut Opsal f. 14-1 (Greisen); Dagrund Irene Kvålsvoll f. 5-5.

I Orkanger kirke. 5. juni: Einar Solligård f. 17-4; Bjørn Atle Prestmo f. 12-4.

19. juni: Elin Johanne Bjørnbeth f. 10-5 (Trondheim); Karen Mildrid Landrø f. 5-5 (Orkdal).

DØPTE i juli.

I Orkland kirke. 10. juli: Sollaug Svorkmo f. 20-5.

KRISTELIG LITTERATUR

Fotorammer - Innramming

Orkdal Bokhandel

Edel Ask Eikli

FANNREM

17. juli: Elfrid Johanne Øvervik f. 7-5.

I Orkdal kirke. 3. juli: Åse Marie Larsen f. 1-4;

10. juli: Ragnhild Wormdal f. 28-4.

17. juli: Jon Magne Nergård f. 15-6; Joralf Kvakland f. 17-5; Jann Magne Sommervold f. 3-6; Ingvild Synnøve Vatslag f. 16-5; Anne Jorill Møller f. 4-4.

24. juli: Arne Jakobsen f. 7-6; Anne Tove Lien f. 1-6; Gunnveig Fandrem f. 17-5.

31. juli: Svein Ottar Blomli f. 28-6; Finn Berbusmel f. 24-6 (Orkland); Audhild Johanne Bakk f. 9-5; Åshild Ekli f. 26-6.

I Orkanger kirke. 3. juli: Geir Sigbjørg Knutzen f. 22-4; Ola Melby f. 6-5 (Nannestad).

10. juli: Ragnhild Wormdal f. 24-4 (Orkdal).

17. juli: Alf Erik Ross f. 12-5.

DØPTE i august.

I Orkland kirke:

21. aug: Arnt Magne Vormdal f. 30-5. Jon Olav Klungervik (Orkdal) f. 19-6.

I Orkdal kirke. 28. aug: Karl Morten Solbu f. 25-6 (Tr.heim); Kari Folvik f. 26-7; Eva Karin Slupphaug f. 7-8; Tone Astrid Lodgaard f. 1-7; Ildri Sæterbakk f. 21-7.

I Orkanger kirke. 7. aug: Ragnhild Meslo f. 6-5.

14. aug: Alf Erling Haugan f. 22-6.

28. aug: Elling Breunig f. 24-2; Ole Roald Rønning f. 13-6.

VIGDE i juni.

I Orkland. 18. juni: Bjarne Lille-rønning, Singsås og Aslaug Rye, Orkland.

I Orkdal. 11. juni: Olav Georg Stølhaug, Orkdal og Jenny Mjøen, Meldal. Bjørn Solbu, Orkanger og Gunvor Aunemo, Orkdal.

25. juni: Olav Gjønnes og Borghild Gjønnes, begge Orkdal. Olav Paulsen, Tr.heim og Olaug Dalen, Orkland.

I Orkanger: Ingen.

VIGDE i juli:

I Orkland: 2. juli: Torleiv Rønning

Orkland og Anna Grøndal, Rennebu. (Vigd i Vår Frue kirke, Tr.heim.)

9. juli: Lars Rise, Orkland og Jorunn Johansen, Ørlandet. Sigurd Georg Olsen, Melhus og Marta Eline Tronvoll, Orkland.

16. juli: Halvor Tangvik, Orkland og Lillian Margrethe Rossland, Fana. (Vigd i Løkken kapell).

I Orkdal: 9. juli: Pål Ragnar Glad og Marit Øien, begge Orkdal. (Vigd: Byfogden, Tr.heim).

16. juli: Odd Bjørn Hofstad og Olaug Aunemo, begge Orkdal. Birger Snøsen, Orkdal og Ida Kleven, Orkanger. Kåre Gaustad, Orkdal og Reidun Léirvoll, Surnadal (Vigd i Surnadal).

23. juli: Erling Hansen og Kristine Oline Malvik, begge Orkdal.

I Orkanger: 9. juli: Arnfinn Hegg-lund, Orkanger og Asiaug Hammer-trø, Børsa.

23. juli: Erik Onsjøen, Buvik og Kari Sæther, Orkanger.

30. juli: Arvid Armann Reitan, Orkanger og Åse Katinka Nilsen, Tr.heim.

VIGDE i august.

I Orkland: 13. aug: Bård Jonas Høstøen og Solfrid Margot Fagerholt, Orkdal.

I Orkdal: 6. aug: Leif Margido Løftamo og Magnhild Sivertsen, begge Orkdal. Reidar Wehn og Inger Johanne Dragset, begge Orkdal. Leif Sommervold og Gudrun Kollbjørg Espen, begge Orkdal. Torstein Håkon Jakobsen, Orkdal og Helga Kristine Ormset, Strinda.

13. aug: Arne Tessem, Tr.heim og Jorunn Oline Sletvold, Heimdal.

20. aug: Arnt Eliassen Gjønnes, Orkdal og Dora Blomli, Fillan.

27. aug: Alfred Lomundal og Marit By, begge Orkdal. Ivar Solhusmo og Eldbjørg Skjølberg, begge Orkdal.

I Orkanger: 6. aug: Tore Klemetsen, Oslo og Ellen Sofie Kvislabakken, Orkanger.

20. aug: Ole Ludvig Dahl, Trondheim og Åse Marie Leinan, Orkanger.

27. aug: Jon Kleven, Orkanger og Sofie Hosøyen, Orkdal.

DØDE i juni:

I Orkland. 11. juni: Gjertrud Olsd. Berbusmel f. 2-2 1871 (Død Meldal Gamleheim).

I Orkdal. 5. juni: Berit Henriksd. Espen f. 4-12 1856.

10. juni: Samuel Sølberg f. 9-9 1948.

GODT UTVALG av

SØLVVARER

til

BARNEDÅP

BRYLLUP

KONFIRMASJON

JOHN RØHME

GULLSMED - ORKANGER.

Hjertelig takk til alle som viste sin medfølelse i vår tunge sorg ved lille Ola's plutselige bortgang.

Borghild og Ola Elshaugmo.

Marit Ingebrigtsd. Berdal f. 27-3 1877.

11. juni: Lars Persen Garberg f. 21-1 1949.

I Orkanger. 17. juni: John Andersen Stubban f. 16-11 1881.

26. juni: Johannes Røhme f. 16-3 1884.

DØDE i juli.

I Orkland: 1. juli: Gunda Johnsd. Hoston f. Metli, f. 23-11 1882.

11. juli: Konrad Magnus Vilhelmsen Elda f. 31-7 1855.

I Orkdal: 9. juli: Ole Andersen Eggamo f. 15-9 1861.

I Orkanger. 10. juli: Rafael Vormdal f. 8-1 1893.

17. juli: Ole Olsen Ostmark f. 15-5 1871.

22. juli: Ingeborg Andøsløkk f. 5-12 1830.

24. juli: Wilhelm Karlsen f. 31-7 1884.

31. juli: Hans Skjenald f. 25-6 1874.

DØDE i august.

I Orkland: Ingen.

I Orkdal: 6. aug: Stina Lovise Sommervold f. 31-1 1876.

7. aug: Georg Pedersen Sveeggen, f. 11-6 1913.

14. aug: Klara Hansine Tråsdal f. 21-6 1911.

15. aug: Johanna Andersdtr. Ekli, f. 16-10 1872.

22. aug: Jon Trondsen Bjørklimo, f. 20-10 1872. Helga Peroline Forfang f. 22-9 1874.

26. aug: Berit Kroken f. 13-5 1889.

I Orkanger: 5. aug: Hans Teodor Lynum f. 25-3 1874.

24. aug: Johanna Mathiesen f. 14-4 1874.